

Magyarország Kft.

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXI. évfolyam, 17. szám, 2017. április 28.

2015 januárjában jogerős ítélettel zárult egy per, amely kimondta, hogy a Magyar Olimpiai Bizottság (MOB) három évvel korábbi közgyűlésének határozatai érvénytelenek, mert a testület akkori összehívása, a közgyűlés teljes menete az alapszabály módosításától az új tisztségviselők megválasztásáig jogszerűtlen volt. A felperes dr. Török Ferenc ügyvéd, a MOB tiszteletbeli tagja, Tokió és Mexikóváros olimpiai bajnoka azt kérte a bíróságtól, hogy a MOB a 2012-es közgyűlés összes határozatát semmisítse meg. Kereseti kérelmének első fokon a Fővárosi Törvényszék, majd az Ítéltábla másodfokon, jogerősen is helyt adott, később pedig a Kúria felülvizsgálati eljárásban visszamenőleges hatállyal erősítette meg ezeket a döntéseket. A Magyar Olimpiai Bizottság 2012 óta többek között olimpikonokat küldött a szocsi téli olimpiára, sőt ez a testület hozott határozatot arról, hogy támogatja a 2024-es olimpia budapesti rendezését. (Később a testület megerősítette korábbi döntéseit, így azok jogszerűvé váltak.)

A bizottság a hét elején alapszabály-módosítást előkészítő közgyűlést tartott, ami közjátékkal indult: Magyar Zoltán, Montreal és Moszkva olimpiai bajnoka, a MOB alelnöke nekitámadt Török Ferencnek, mit keres ott olyan ember, aki a pályázat ellen szavazott. Török mindezt visszautasította, mondván, sosem volt a budapesti rendezés ellen, csak azt mondta, ilyen súlyú döntés előtt ki kell kérni az ország véleményét. Megjegyzem, Magyar Zoltán gondolkodása igen érdekes: szerinte az, aki véleményével kisebbségben marad, soha többé nem szólalhatna meg. Ha jól értem. A közgyűlésre a 200 küldöttből 104 jött el, így „szűken” volt határozatképes. Török javasolta, hogy a szavazás tisztasága érdekében folyamatosan figyeljék, hányan hagyják el a termet. A figyelés megtörtént, a teremben tartózkodó MOB-munkatársak tájékoztatása szerint mindössze 96-an maradtak, de az elnököt, Borkai Zsoltot (Barcelona bajnoka) ez nem zavarta, megállapította, hogy a közgyűlés határozatképes.

Mellékesen jegyzem meg, hogy az elnökségben foglalt helyet Schmitt Pál, Mexikóváros és München olimpiai bajnoka, egykori, posztját egy plágiumbotrány miatt elhagyni kényszerülő köztársasági elnök, aki a csalás ténye mellett azzal vonult be a közélet nagykönyvébe, hogy hivatala ideje alatt egyetlen törvényt sem küldött vissza, nem kért normakontrollt, amit eléje raktak, azonnal aláírta. (NB. nem fék volt, hanem motor.) Ami a regnáló elnököt illeti, rája egy törvényt szabtak, ez volt a lex Borkai. Történt, hogy a honvédelmi és rendészeti bizottság ülésén a testület kormánypárti tagjai későn jöttek rá, hogy az éppen akkor tárgyalandó jogszabály megszavazásával saját emberüket, Borkai Zsoltot is kizárnák a polgármesteri székért indulók köréből, a benyújtott javaslat ugyanis nem engedélyezte volna többek között a helyi önkormányzati képviselők választásán az indulást a honvédség, a rendőrség és a nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagjainak szolgálati jogviszonyuk fennállása alatt, illetve annak megszűnését vagy megszüntetését követő öt évig. Borkai azonban 2006-ban, azaz csak négy évvel korábban szerelt le. A megváltoztatott módosító javaslat már csak három évet írt elő, így Borkai indulhatott az önkormányzati választáson.

Senki ne törje a fejét, de azért a kérdést fölteszem: feltételezhető-e ilyen összetételű testülettől, hogy foggal-körömmel ragaszkodik a jogszabályokhoz?

A történet azért érdekes, mert az országos politikában ugyanez a közéleti koszlottság ural mindent. Most például benne vagyunk a felsőoktatásról szóló törvény módosításában, amely kimondja, a jövőben akkor

működhet külföldi oklevelet adó külföldi felsőoktatási intézmény Magyarországon, ha működésének elvi támogatásáról államközi szerződés rendelkezik, illetve, ha a székhelye szerinti országban működő és ott ténylegesen felsőoktatási képzést folytató, államilag elismert felsőoktatási intézménynek minősül. A módosítást az előzetesen tervezettnél feszesebb határidőkkel hozták meg, és pótlólag (miután a jogalkotók figyelmét felhívták arra, hogy az Egyesült Államok törvényei szerint ilyen dokumentumot a föderáció elnöke nem ír alá, mert erre nincs kompetenciája) azt is előírták, hogy föderális állam esetén (értsd: az USA-ban) a föderáció elnökével (értsd: Donald Trumppal) is szerződést kell kötni. Formailag tehát törvényről van szó. Tartalmilag pedig ultimátum, pontosan olyan, amelyet az Osztrák-Magyar Monarchia nevében Giesl báró belgrádi nagykövet 1914. június 21-én este Szerbia kormányának átnyújtott: elfogadhatatlan.

Az utóbbi hetek tiltakozáshulláma Orbánt meglepte. Úgy gondolta, egy ötödik kerületi elitiskoláról van szó, a balhé nemhogy a kerület határait, de talán az iskola falait sem töri át, biztosra egyelőre máig nem vehető – legfeljebb nagyon is sejthető – okok miatt nekiment az egyetemnek. A kormányfő korábban kezdődött politikai tompulása kiteljesedőben, konfliktuskezelése romlóban. Mindenesetre meglepte a szokatlan erejű szolidaritás és tiltakozás. Szólni most sem szól sokat, ahogy az lenni szokott, ilyen esetben elsunnyog, és a balhét mások vállára nyomja (lásd *Népszabadság* bezárása vagy olimpiai kudarc). A civilizációs botrányokra amúgy is kevésbé érzékeny kormányfő helyett ilyenkor előlép a második vonal, most például Palkovics államtitkár. A lapzártakori állapot szerint, amint azt Áder János óraadói minőségben egy középiskolában is megerősítette, csak egy papír kell. Mint mondta: a New York államban működő CEU nonprofit alapítványnak nem is kellene létrehoznia az USA-ban egy egyetemet. Elég lenne, ha megállapodna egy New York államban működő egyetemmel, hogy az végezze ottani képzéseit. Ez vagy azt jelenti, hogy a CEU mostani képzési formái közül valami megszűnik, vagy azt, hogy nem szűnik meg, hanem kell egy megállapodás (vö. le kell papírozni), hogy a kormányfő arcvesztés nélkül jöhessen ki a botrányból. És persze van még egy megoldás, ha Donald Trump felhívja telefonon Orbán Viktort. Ezt Kósa Lajos nyilatkozta az ATV-ben, ami annyit jelent, hogy voltaképp elég egy telefon, attól kezdve megszűnik az egyetemek között kormány szinten hangoztatott diszkrimináció. 2005-ben Orbán Viktor egy családi-baráti vacsorán állami pénzek elosztásáról mondott véleményt, itt hangzott el a legendás mondat: ne mi nyerjük a legtöbbet. Volt egy jegyzőkönyv, amely ezt rögzítette. Az volt a neve, hogy jegyzőkönyv, a résztvevők föltüntetve, a jegyzőkönyv vezetője aláírta, dátum volt rajta. Mégis: Orbán Viktor úgy nyilatkozott, hogy amit mondott, nem taggyűlésen mondta. Tizenkét év után az egész ország úgy működik, mint a Szárhegy Dűlő-Sárazsadány-Tokajhegyalja Kft. (Amúgy családi-baráti vacsorákról én is rendszeresen készítették jegyzőkönyvet.)